

Arșițe albastre

CTN

Luciferic pârjol păduri hăituiește
Hămesit ca un câine flămând,
Arșița zilei prin pori răbufnește
Și pe câmp ca o lavă arzând.

Pământul își cată răcoarea-n fântâni
Bântuite de vise și seci,
Undeva tresare un stol de lăstuni
Înspre trestii și ape mai reci.

Fantomatice umbre mângâie zări
Cu aripi diforme și terne,
Către cer ridic din priviri acuzări
Și gându-mi întorc în taverne.

Norii s-au ascuns în albastre genuni,
Sub crater lumina dospește;
Pe miriști se aprind tăceri de cărbuni,
Zenitul în flăcări zvâcnește!

Ziua se frânge în arzânde sclipiri,
Iar noaptea coboară fierbinte,
În urmă rămân ale noastre trăiri
Cu foc adunat în cuvinte!